

AKTIV

PENSJONSTID

Nr. 2. April 1991 # Organ for SDA-arbeideres Pensjonistforening # 2. årgang

Gjennom lidelse til glede

**Kinesisk trosbror forteller
om sin dramatiske erfaring
til oppmuntring
for dem som prøves.**

En kinesisk adventist, som vi ikke vil oppgi navnet på, skriver:

"I alminnelighet mener folk at fordi Gud elsker dem, vil han ta seg av dem, beskytte dem, og se til at ikke noe skader dem. Faktum er at somme tider skjer akkurat det motsatte!

Johannes var en disippel som Jesus elsket høyt, men han ble forkastet av mennesker, fengslet, og som gammel ble han forvist til øya Patmos.

Er det slik Gud behandler sine barn? Selv om vi ikke kan forstå Guds vilje, og om vi ikke kjenner Guds plan, kan vi vite at likesom prøven for Johannes hadde positive resultater, vil det også bli for oss. Og i "Gjennfødelsen" skal vi se Johannes sitte på sin trone. Matt. 19, 28. Når vi kommer til det nye Jerusalem finner vi hans navn på selve stadens grunnvoller. Åp. 21, 14.

Hvis vi nå opplever motgang, betyr det ikke at Gud er mindre glad i oss enn han var i Maria, Marta og Lasarus. Bare Guds evige kjærlighet kan bevare oss gjennom sorg og sykdom, fattigdom og lidelser. "For vår trengsel er kortvarig og lett, og virker for oss en evig fylde av herlighet i overmål på overmål." 2 Kor. 4, 17.

Mitt liv, som bare spenner over noen tiår, har vært fylt med lidelse, men Gud er med meg, styrker min tro og leder meg gjennom vanskeligheter og problemer.

På grunn av min bekjennelse ble jeg satt i fengsel, og fikk ordre om å oppgi min tro. Jeg sto fast og sa til mine

(Forts. neste side)

fangevoktere at ingenting kunne få meg til å fornekte min Frelser. De skrek opp, slo meg og bandt meg. Jeg besvimte, men så fort jeg kom til bevissthet, slo de meg mer. De gav ikke opp, og forsøkte å trette meg ut. De holdt meg fengslet, og forsøkte på alle måter å knekke meg. Jeg ba inderlig til Gud om å styrke meg og gi meg kraft til ikke å fornekte ham.

Slagene og den fysiske smerten gjorde meg fryktelig syk. Soldatene

"Men salige er dere
om dere lider
for rettferdighets skyld."
1 Pet. 3, 14.

som mishandlet meg, la merke til at i flere dager kunne jeg ikke spise. De trodde jeg skulle dø, og fikk en lege til å undersøke meg. Jeg grep fatt i klærne hans og lot ham forstå at jeg var svak og hadde store smerter. Legen holdt meg i hånden, så meg i øynene, og i hans stille blick følte jeg at han forsto situasjonen. Han snakket med soldatene og sa at jeg var i ferd med å dø. Da soldatene hørte det, ble de reddede for at jeg skulle dø i fengselet, fordi det ville bringe dem i et dårlig lys. De bestemte at jeg skulle settes fri, og ba min familie komme og hente meg. Da min mor så hvordan jeg så ut, med sår og merker etter slag over hele kroppen, holdt hun meg i armene sine og gråt.

Selv om jeg nå kom ut av fengselet, var min familie redd for at myndighetene ville komme etter meg igjen. Vi diskuterte situasjonen, og ble enige om at det var best jeg dro til et annet sted. De sendte meg bort fra byen og ut på landet til noen slektninger. Dette var bare to dager etter at jeg forlot fengselet, og jeg fremdeles meget svak. Men omsorgen for min sikkerhet gjorde at jeg flyttet.

Mitt tilfluktsted var en liten landsby, ganske isolert fra omverdenen. Jeg bodde der for å unngå forfølgelsen, og der søkte jeg nærmere til Gud. Jeg

konsentrerte meg om å studere Bibelen og fornye kontakten med mine slektninger. Da de oppdaget at jeg studerte Bibelen, begynte vi å samtale om religion.

I landsbyen var det noen kristne som tilhørte et annet kirkesamfunn. Da de hørte hva jeg hadde gjennomgått, kom de på besøk for å vise sin medfølelse, og det var naturlig at vi kom til å tale om religion. Jeg gav dem bibelstudier, og det varte ikke lenge før de forsto betydningen av å adlyde alle de ti Guds bud. Som et resultat begynte en gruppe å feire sabbaten sammen med meg. Flere og flere sluttet seg til denne gruppen, og nå holder hele landsbyen sabbat!

Etter en tid følte jeg at landsbyen ikke var trygg for meg. En slektning rådet meg til å dra til en annen landsby for å skjule meg der. Det gjorde jeg. Min helse var nå så god at jeg var i stand til å gå til fots til mange steder. Jeg arbeidet litt hos bøndene, og satte pris på den fysiske treningen dette ga meg.

Jeg glemte aldri Guds ledelse og omsorg, og gledet meg over det frie og fredelige liv jeg nå hadde. Jeg kom i kontakt med mange mennesker, og vi studerte Sannheten. Hver sabbat kom en gruppe sammen. Før jeg forlot landsbyen, hadde vi organisert en ny "hus-møighet".

Nå er det mange år siden dette hendte, og trofeller i disse to landsbyene er ikke bare trofaste selv, men i nabolandsbyer vitner de for sin Mester. De har opprettet flere "hus-møigheter", og nå er det flere hundre syvendedags-advntister i området!

Til å begynne med forsto jeg ikke hvorfor mine prøver kom, men når jeg tenker tilbake forstår jeg at Gud var med og ledet hele tiden. Hvis jeg ikke hadde måttet flykte fra myndighetene, hadde jeg muligens aldri kommet til disse landsbyene for å gi mitt vitnesbyrd. Nå takker jeg Gud for en trengsel som var "kortvarig og lett og virker for oss en evig fylde av hørighet". ■

"DEN VISE FANGER SJELER

Ord. 11, 13.

Vi har bedt noen av våre medarbeidere om å fortelle om et lyst minne, eller en personlig erfaring som de tenker på med glede. Her følger noen av de første svarene vi har mottatt:

SIGRID WOLLAN

som nå bor på Lillehammer, skriver:

"Spesielt husker jeg en dåpsdag i en liten by i Vestnorge. Tretti år tidligere hadde en mann gått til sognepresten og fått utmelding fra Den norske kirke for seg og sin hustru, for å slutte seg syvendedags-adventist menigheten. Hans hustru ble døpt den gangen,

men mannen våget ikke å be sin arbeidsgiver om å få fri på sabbaten, og ble derfor ikke døpt. Siden hadde han gått på alle de offentlige møter som våre forkynnere hadde holdt der, men han kom aldri lenger.

Sammen med hans hustru kjempet jeg i bønn for ham, mens min mann besøkte ham og hadde bibelstudier med ham. Så fulgte min mann med ham til arbeidsgiveren for å be om å få sabbaten fri. Det fikk ha, og ble døpt den neste sabbat. Han strålte av lykke, og det samme gjorde hans kone. Vi også!

(Forts. neste side)

Det største i arbeidet

En ukjent forfatter

har laget denne omskrivningen av 1 Kor. 13. kapittel

Her oversatt fra "Ministry",
misjonsarbeidernes tidsskrift.

"Selv om jeg taler med lærdommens tunge, bruker høytidelige fraser og fullkomne setninger, og selv om jeg har en vinnende personlighet og lett kan omgås folk - hvis jeg ikke vinner mennesker for Kristus er jeg som en sky uten regn, eller en brønn uten vann.

Selv om jeg har en meget god utdannelse, og forstår alle mysterier i religiøs psykologi, og selv om jeg har store teologiske kunnskaper - hvis jeg ikke går helt inn for å lede mennesker til ham som alene kan frelse, da er jeg bare som en lydende malm og en klingende bjelle.

Selv om jeg studerer de sist utkomne bøker, deltar i bibelkonferanser og

årsmøter, og reiser til alle kurs som vårt samfunn arrangerer - hvis jeg er tilfreds med noe mindre enn å bygge opp en kristen karakter for meg selv, og påvirke andre til å følge Sannheten som den er i Guds Ord, så er jeg som en stjerne uten lys eller varme.

Sjøløvinnersen oppfører seg sømmelig. Han er ikke hard mot andre og snill mot seg selv. Han misunner ikke den som har større fremgang og ser flere resultater enn han selv. Han blåses ikke opp av egen suksess.

Og selv om han oppnår en høy stilling i samfunnet, og æres av alle, men forsømmer sjøløvinnersgjerningen, hva vil disse ting gagne ham i evighet?

Så blir de da stående disse tre høye stillinger, popularitet, personlig sjøløvinning. Men størst blandt dem er sjøløvinning."

"DEN VISE FANGER SJELER"

(Fortsatt fra side 3)

Det nytter å be. Gud er langmodig, nådig, og venter lenge.

En annen erfaring som også varmer mitt hjerte når jeg tenker tilbake, er da en nabo i England ble døpt. Hun tilhørte et annet kirkesamfunn, og var en oppriktig kristen. "Hun blir aldri adventist, det nytter ikke å snakke med henne om det," advarte et av våre medlemmer.

Men så ble hun med til å studere sabbatsskoleleksene hjemme hos oss på fredagskveldene, og det kvartalet handlet de om våre trospunkter. Like etter at vi hadde studert emnet om sabbaten, ringte hun til meg og fortalte at hun nå hadde begynt å helligholde ukens syvende dag. Nå ville hun gjerne være med til nattverd. Kort tid etter ble hun døpt, og hun var så lykkelig. Ja, ennå fryder hun seg over å tilhøre Guds lille flokk.

Slike minner gjør at en ydmykt takker Gud for at ingenting er umulig for ham. Ennå er ikke målet nådd. Ennå er det oppgaver som venter. Når vi er villige til å stille oss til rådighet for Herren, vil han gjøre sin gjerning. Vi har jo løftet: "Jeg er fullt viss på dette at han som begynte en god gjerning i dere, vil fullføre den inntil Jesu Kristi dag." Fil. 1, 6.

MELKIOR KLAUSSEN

har som en av sine oppgaver å besøke interesserte brevskoleelever. Han skriver fra Østfold:

"Profeten Daniel gir som sitt vitnesbyrd: "Mens jeg ennå holdt på å be, kom Gabriël, den mannen jeg tidligere hadde sett i synet, og fløy helt bort til meg. . . . Han ville lære meg og sa: "Daniel, nå er jeg kommet for å gi deg full innsikt..."

Som reisesekretær i brevskolen opplever jeg at Gud svarer like hurtig på bønn i dag. Forleden tok jeg min vanlige runde i Østfol for å besøke nye og gamle brevskoleelever. En av

disse bodde i Trøgstad kommune. Hun var en litt eldre dame som jeg hadde besøkt tidligere. Hun var godt kjent med adventistene fra sine opphold som pasient på Jeløy Kurbad, og hun var også tilstede ved et bibelseminar i Moss.

Etter at jeg hadde ringt på dørklokken, tok det en god stund før hun åpnet døren. Der ble hun stående og stirre på meg, som om jeg var en fremmed. Min første tanke var at hun kanskje ikke var så glad for å få besøk, men så myket hun opp, smilte og bad meg komme inn. Etter at vi begge vel var plassert i stuen, sier hun:

"Dette er merkelig! Du ser, idag tidlig bad jeg til Gud at han måtte sende Friis eller Klausen på besøk til meg. Jeg har vært meget syk av lungebetennelse en tid, og var veldig nedfor. Jeg trengte så sårt til en oppmuntring akkurat nå."

Så ble det altså meg som skulle være svaret på hennes bønn om hjelp. Etter andakt, bønn og samtale, følte hun seg styrket og bedre til møte. På samme tid var hun dypt takknemlig for at Gud øyeblikkelig svarte på hennes bønn, og sendte hjelp når hun trengte det mest.

Jeg reiste videre på min vei, personlig styrket i troen på Gud, og glad i mitt hjerte over at jeg ble brukt som et redskap i Herrens tjeneste." ■

ET SORGENS BUDSKAP

Idet dette nummer av bladet går i trykken mottar vi det triste budskap at Roald Guleng er død. En god trosbror og flittig medarbeider sover nå den siste søvn. Våre tanker og vår medfølelse går til Gudny og barna. Vi lyser fred over Roald Gulengs minne.

Samarbeide ga resultater

Det begynte med at en trossøster gjorde pastor Paul Frivold oppmerksom på at en slektning ute på landet en gang ytret noe om at han burde ta troens dåp.

"Tilfeldigvis" skulle Frivold besøke andre interesserte i et nærliggende dalføre, og benyttet anledningen til å stikke innom for å hilse på denne trossøsterens slektning. Han viste seg å være en forretningsmann som hadde det det meget travelt, men Frivold avtale å møte ham igjen på hjemtur.

Denne gangen fikk de en god samtale. Forretningsmannen fortalte da at hans avdøde mor var syvendedags-adventist, og han husket at en aktiv lekbror i Oslo, menighetsforstanderen som het Kittilsen, ofte besøke deres hjem. Det han da hørte, gjorde sterkt inntrykk på ham, og han glemte det

aldri. Da Frivold hørte dette, dro han fram Bibelen og gjennomgikk noen av våre trospunkter. Samtalen avsluttet de med andakt.

Frivold innbød nå mannen til nærmeste Adventkirke, men han kunne ikke komme. Frivold ga imidlertid ikke opp, men fikk ham til å ta brevskolene. Det lyktes! Pastor Mølkior Klaussen var også i aksjon, og fortsatte besøkene. En dag kunne Klaussen meddele at mannen nå ønsket dåp. Det skjedde søndag 18. november ved en gripende høytidelighet i nærmeste Adventkirke.

Rundt om i landet finnes det uten tvil mange slike som er "like på grensen til Guds rike og bare venter på å bli høstet inn". En sannhetsbok, noen bibelstudier, vennlig kontakt - det er alt som behøves. Lykke til! ■

Resultatrettet virksomhet

På initiativ fra og under ledelse av Mattesonskolens dynamiske leder, Gunnar A. Gustavsen, gjennomførte et team av unge elever og senior forkynnere en serie offentlige møter i Adventkirken, Mysen. Reklamen var beskjeden, bare én annonse i lokalavisen krevde annonseutgifter. Men Mattesonskolens elever og litteraturevangelister, som deltok i et ukelangt treningskurs, besøkte en del hjem med håndskrevne innbydelser og personlig påvirkning. Ingen kostbare hotellutgifter ble utbetalt, for deltakerne bodde i kirkens sidelokaler og i Mattesonskolens hus. Trossøstre som jobbet i kirkens kjøkken sørget for god og rikelig vegetarkost.

Innsatsen var en fortsettelse og oppfølging av Mattesonskolens tidligere møtevirkosomhet. Som kjent førte den til at åtte personer ble døpt og opptatt i menigheten, og en niende, en

ung mann, ble døpt på sabbaten, den siste dagen av denne serien på ti møter. Det var møter hver dag, og her følger talerlisten og ømnene:

Arvid Dyresen: Den store hungersnøden som skal komme.

Gunnar Gustavsen: Ikke bare engstelse og fortvilelse.

Alf Lohne: Verdens ende og invasjon fra universet.

Arvid Dyresen: Hele verden på valg.

Alf Lohne: Bibelen avslører vanhellege åndsmakter.

Arvid Dyresen: Hellige kvinner og besatte menn.

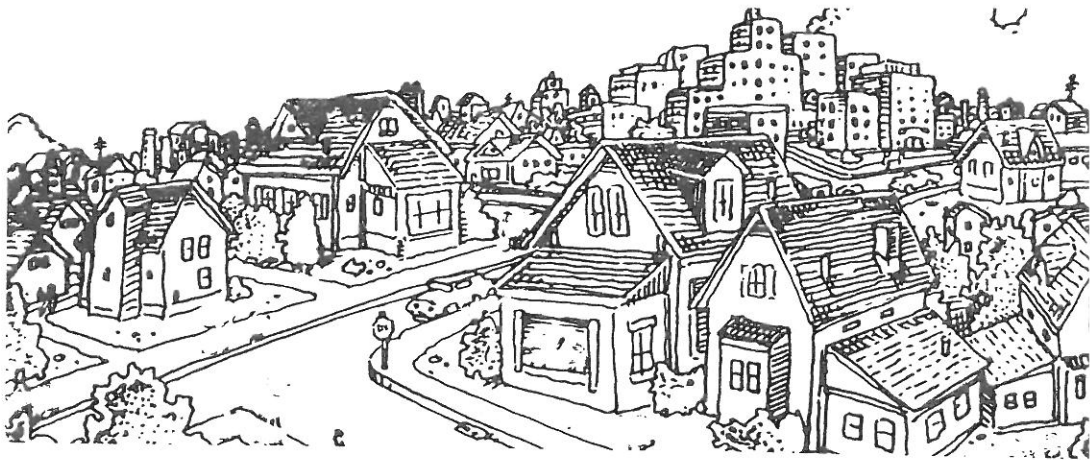
Alf Lohne: Gjennom tro til trygghet.

Arvid Dyresen: Den tomme graven.

Alf Lohne: Er noen synder så grove at de ikke kan tilgis?

Arvid Dyresen: Døpt med vann og ild.

Mattesonskolens elever: Sikre holdpunkter. (Erfaringer med de nye bibelstudiene.) ■

Noe lyst, skjønt og herlig varmet mitt hjerte

Av Trygve Åsheim

Det skjedd i en liten by litt sent på høsten. Kvelden var mild og fin. Mørket falt tidlig på, og gatene tømtes for folk. Rullegardinene var trukket ned, noen med vakre, dekorative mønstre. De tok seg godt ut mot en bakgrunn av god innendørs belysning.

På min kveldsvandring var jeg kommet til en av de smale, små gatepartier som åpner seg ut imot parken. Det var ganske stille, men plutselig hørte jeg sang. Jeg gikk nærmere inntil, og stanset foran det huset tonene kom fra. Huset var lavt og lite med vinduer så langt nede at en kunne sett rett inn om det ikke hadde vært for rullegardinenes skyld. Jeg kunne bare skjeldne to stemmer, en mannsstemme og en kvinnes stemme akkompagnert av strøngemusikk. Og sangen jeg hørte, var denne:

Kan hende ved morgen
når dagen frembryter,
når mørket forsvinner
at anskriket lyder.
Og Jesus vil komme
i heder og ære
og samle sin lille hjord.

Kor:

Å, min Jesus, hvornår,
hvornår skal vi juble i kor:
Kristus kommer, halleluja!
Halleluja! Amen,
halleluja! Amen.

Sangen har flere vers. Jeg vet ikke hvor mange jeg hørte eller hvor lenge jeg sto der utenfor, men det var lenge nok til at jeg aldri har glemt hvilket inntrykk den gjorde på meg den stille kveldstunden. Jeg følte meg omgitt av en himmelsk atmosfære - noe lyst, skjønt og herlig som varmet mitt hjerte og gjorde meg glad. Fremdeles toner denne enkle sangen i mitt sinn med sitt håp og sin forventning. ■

*Kraftkilden
for en
verdensberømt
orkesterdirigent*

Søndagsutgaven av den svenske hovedstadsavisen "Svenska Dagbladet" vier en helside (2. desember 1990) til omtale av "en svensk verdensstjerne i sitt slag", orkesterdirigenten Hørbert Blomstedt. Her heter det blant annet: "For oss svensker burde det være tillatt å kjenne seg stolt over at en av USA's fem ledende symfoniorkestre ledes av en dirigent som er svensk borger, Hørbert Blomstedt. Siden 1985 er han sjefsdirigent for San Fransisco Symfoniorkester. Tidligere hørte han til de mange som fikk sin status i gave av arbeidsgiveren. Idag er det Blomstedts nærvær som gir orkesteret status!"

For oss som hans trosfeller interesserer kanskje et punkt i reportasjen mest. Etter å ha omtalt det enorme arbeidspresset og det faktum at hver eneste dag er planlagt i detaljer for ham, helt fram til 1994, heter det: "Fremgang og publisitet er ikke det som hovedsakelig driver Hørbert Blomstedt. Han har en annen kraftkilde, som også hans musikere kan slukke tørsten med.

Blomstedt er syvendedags-adventist. Det betyr at lørdagen er virkelig en hviledag. Det er en helg som skal holdes bokstavelig. Denne del av sin

tro tolker han slik, at øvelse det er arbeid, følgelig deltar han ikke i øvelser på lørdager. Men en konsert anser han som gudstjeneste, og er derfor tillatt.

Hans religiøse praksis har tidligere brakt vanskeligheter, av og til med absurde resultater. Hva orkestre i den liberale vestverden ikke kunne gå med på ble til og med en del av kontrakten med Dresdner Staatskapelle, i den ateistiske folkerepublikken DDR (Øst-Tyskland)!" ■

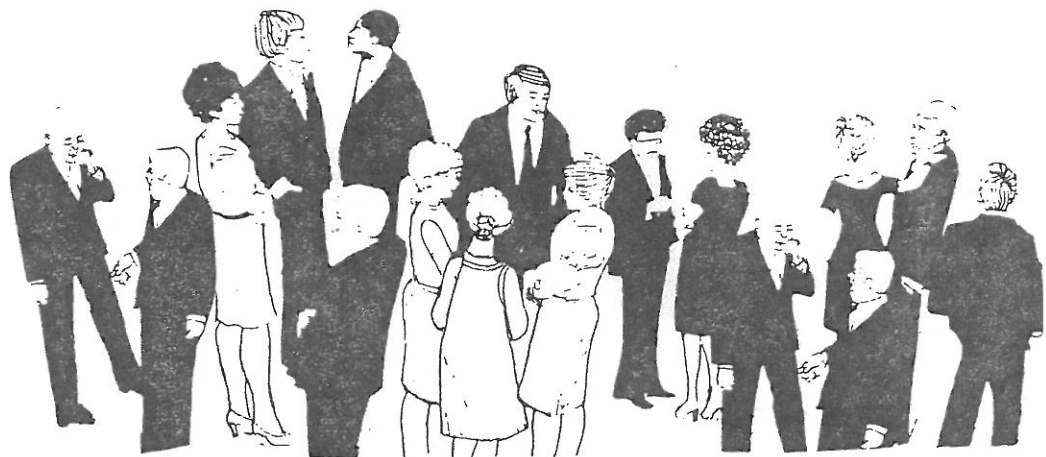
VIKTIG MELDING

**Det blir stor
Eldre- og Fellesskapskongress
i Sandefjord Adventkirke
Plutos vei 24 B,
sabbaten den 27. april!**

**Gjestetaler: Paul Sundquist.
Alf Lohne, Arvid Dyresen
og andre tar også del
i dette interessante
sabbatsprogrammet.
Stevnet varer
fra kl. 10.00 til 17.00**

Vi har bedt lederne i de forskjellige menighetene på Østlandet å ordne det slik at menighetens seniormedlemmer kan komme til dette stevnet. Det kommer til å bli en minnerik opplevelse. Hver deltaker må ta med seg litt mat for dagen, men det vil også bli servert en suppe og noe å drikke.

**Vel møtt i Sandefjord
sabbaten den 27. april!**

Rekordbesøk til seniorstevne i Oslo

Stevnet for senior-misjonsarbeidere i Oslo søndag 17. mars samlet flere deltakere enn vi noensinne har sett til slike sammenkomster. Formannen i vår forening, Johan Elisenberg, så inn i ansiktene til en fullsatt festsal i Betels underetasje da han ønsket velkommen. Han ga straks ordet til formannen for Østnorsk Distrikt, Arvid Dyresen, som holdt åpningsandakten.

I sin kommentar til 1 Pet. 2, 21 som omtaler Jesus som vårt eksempel, betonte bror Dyresen nødvendigheten av å følge det Jesus gjorde og det han sa. Han benyttet også anledningen til å takke senior-arbeiderne for deres innsats i menighetene. Han visste at trossøsken gledet seg over deres gjerning og ønsket dem fortsatt

velkommen som talere ved gudstjenestene.

Dr. Harold Lie fra vårt helsesenter på Lillehammer, og mangeårig redaktør av Sunnhetsbladet, holdt et spirituelt og humorfylt kåseri om aldring og helseproblemer. Aktuelle spørsmål fra forsamlingen dreide seg blandt annet om kolesterol, E-vitaminer, Ginseng-røtter, havregryn i kosten, blodtrykket, etc. etc. Redaktøren av Evangeliets Sendebud, Finn H. Opsahl, lovet å bringe et referat av kåseriet i menighetsbladet.

Et nytt innslag i programmet var en paneldebatt over emnet: "Eldredemokrati - de eldre's plass i våre menigheter og i SDA-samfunnet". Panelet satt ved et bord foran forsamlingen og benyttet mikrofoner så alle kunne

høre. Panelet besto av Alfred C. Berger, Marte Hogganvik, Gunnar Kløtte, Kezia Lind, Finn H. Opsahl og Alf Ulland. Alf Lohne ledet panelet.

Innledningsvis ble det pekt på at blandt adventister i Norge utgjør medlemmer over 60 år den største aldersgruppen, i alle fall er dette tilfellet i Østnorsk Distrikt. Harald Wollan, distriktets sekretær, opplyser at tre aldersgrupperinger fremviser følgende interessante medlemstall:

Unge: 15-35 år: 857.

Middel: 36-59 år: 1147.

Eldre: 60-+ år: 1149.

Følgende sitat fra Ellen G. White ble også lest: "Guds sak behøver hjelpen fra de gamle hender, fra de eldre arbeidere som har årelang erfaring i Guds sak... Til tross for deres fysiske svakheter har disse eldre arbeidere fremdeles talenter som kvalifiserer dem til å fylle sin plass. De er blant våre mest verdifulle rådgivere.... Selv om de har mistet noe av sin vitalitet skal de ikke skyves til side av mindre erfarne arbeidere som kjenner svært lite til disse arbeideres innsats og offer." Vit. 7. bind, sidene 287-288.

Utsagn fra panelet og reaksjonen fra forsamlingen, spesielt etter ett av innleggene, viste tydelig hva de eldre mente om situasjonen i Norge. Det er god plass for en bedre representasjon fra en så fyldig og kvalifisert medlemsmasse som den de eldre utgjør. Hovedpoenget ble ikke lagt på dominans av én gruppe over en annen, men på verdien av samarbeide, og innsats i fellesskap for å fullføre gjerningen i Norge.

En velkommen avveksling i programmet var en deilig vegetarmiddag laget av Trond Jensen og effektivt servert av Margareth Aakerøe, assistert av mange flittige hjelpere. Arrangørene satte stor pris på denne praktiske innsatsen, ikke minst at Reidun Berglund frivillig stilte sine krefter til disposisjon.

Ettermiddagen samlet alle i klynger og samtalegrupper. Summen av glade

stemmer fra seniorer som gjennom mange år stod skulder til skulder i misjonsgjerningen, vitnet om at folket trivdes!

Ved sluttmøtet presenterte Alfred C. Berger planer for foreningens videre arrangementer, som fikk en livlig tilslutning. Det neste store på programmet er en

**Eldre- og Fellesskapskongress
i Sandefjord,
sabbaten den 27. april.**

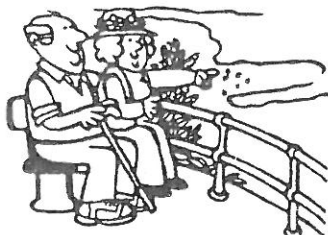
**Spesiell gjestetaler:
Paul Sundquist.**

**Her blir både eldre og unge
hertelig velkommen!**

Nye oppgaver for senior predikanter

Mange kjenner til at hver eneste måned besøker eldre predikanter våre menigheter som velkomne talere. Østnorsk Distrikt utvidet nylig denne tjenesten på en interessant måte. I Namsos manglet distriktet en pastor til å ta seg av menigheten, og lede arbeidet fra slutten av 1990 og fremover denne våren. Johan Elisenberg, formann for pensjonistforeningen, fikk spørsmål om å engasjere erfarne arbeidere som kunne være i Namsos i kortere perioder. En tom leilighet i kirkehuset står til disposisjon. Alle som ble spurt svarte ja, og her følger listen over dem som har gjort en slik kort-tidstjeneste i Namsos, eller som vil gjøre det i kommende måneder: Alfred C. Berger, Johan Elisenberg, Paul Frivold, Th. Fønnebo, Bjarne Hogganvik, Melkior Klæsson, Th. Gunn Paulsen og Sigrid Wollan. De fleste vil ha ektefelle med. ■

Til alle Syvendedags-adventister over 60 år

Kjære trossøsken!

Som det nå er kjent for de fleste av dere, har vi startet en SDA-arbeideres Pensjonistforening. Foreningen gir også ut et medlemsblad som har fått navnet "AKTIV pensjonist". Bladet du nå leser!

I styret for pensjonistforeningen ble vi enige om at dette bladet med alle sine fine innlegg og opplysninger burde gå ut til alle pensjonerte adventister i Norge. Vi håper at nr. 1 - 1991 av bladet nådde dere alle, og at dere synes godt om det og gjerne vil ha det fortsatt. Planen er at det skal inneholde artikler og stoff som interesserer oss som er kommet i pensjonsalderen - stoff som kan være til oppmuntring og stimulere oss til å være aktive både fysisk og åndelig. Hensikten er at det skulle bidra til å styrke vår tro og vår hengivenhet til vår frelser Jesus Kristus og hjelpe oss til alltid å være rede for hans komme.

Bror Alf Lohne, som er redaktør, utfører dette arbeidet gratis. Bror Alfred C. Berger sørger for lay-out og utgivelse. Bror Th. Sjølyst og andre fra styret sørger for utsendelsen. Alt dette arbeidet er gratis, så dette er nok det rimeligste SDA tidsskrift som utkommer i Norge.

Likevel er det selvsagt en del utgifter forbundet med å utgi et blad. Blandt annet skal postverket ha sitt i porto til hvert enkelt av de 1500 bladene vi sender ut. Vi har derfor satt pris på at enkelte allerede har spurt oss om de kan være med å støtte utgivelsen

økonomisk, noe som også er helt nødvendig om det skal fortsette å komme ut.

Bladet vil komme ut fire ganger i året. Du kan støtte utgivelsen ved å betale inn ditt bidrag på postgironummer 0824 0760852 til "SDA-arbeideres Pensjonistforening v/ Paul Frivold, Fjordgløttveien 15, 3506 Røyse". Vårt bankgironummer er: 6142 05 36452. Samme adresse. Skriv: "Gave til bladet AKTIV". Vi tillater oss å antyde 20 til 30 kroner pr. år for dem som ikke betaler medlemskontingent.

Skulle din økonomiske situasjon være slik at du har vanskeligheter med å sende en slik gave som antydnet, så får du bladet allikevel, for vi vil gjerne at alle skal ha gløden av det.

Vi planer også for hyggelige og trosstyrkende samvær for alle pensjonister i samfunnet. Disse vil vi holde flere steder i landet, i liket med dem vi hittil har hatt i Oslo, Hønefoss, Fredrikstad og Sandefjord. Opplysningene om disse vil komme i bladet sammen med annet stoff som vi håper blir av interesse.

Det hender at noen av våre trossøsken føler seg ensomme, og vi vil gjerne gjøre noe for å skape kontakt som kan bli til gjensidig oppmuntring, og styrke fellesskapet vi har i Jesus Kristus og i Adventbudskapet.

Takk for din interesse! Vi hører gjerne fra deg og setter pris på din mening om dette tiltaket.

Med hjertelig hilsen, på pensjonistforeningens vegne,

Paul Frivold, kasserer.

AKTUELL INFORMASJON

God reklame for "STIKK INNOM"-treffet.

"Stikk-innom" sammenkomsten i Oslo annenhver mandag har hittil stort sett vært arrangert for menighetens medlemmer, selv om besøkende alltid hav vært velkommen. Nå bekjentgjøres imidlertid møtene over nær-radioen "Omega Radio", og siden lytterkretsen antas å være stor, skulle det ikke forundre om noen flere finner veien til de hyggelige treffene. Betel menighet bevilget nylig 3000 kroner til denne aktiviteten. Tørje Bjerka er menighetens pastor.

Fra krigsområdene i Midtøsten.

I krigens Irak har vi fire SDAmenigheter med til sammen 132 medlemmer, betjent av tre pastorer. En melding mottatt til Generalkonferensen datert 1. februar 1991, sier at til den dato er ingen av våre medlemmer rammet av krigshandlingene, og våre to kirkebygg er uskadd.

En bombe eksploderte under bilen til en adventistpastor i Amman, Jordan. Den var plassert under forreste del av bilen, og gikk av da pastorens kone og datter satte seg inn og startet motoren. Bare datteren ble lettere skadet.

Sammen med de amerikanske tropene er 16 adventist-kapellaner som arbeider for soldatenes åndelige velferd. Ytterligere 2500 adventister er blandt tjenestepersonellet i Saudi Arabia og på skip i Gulfen.

Gjeld knekket helsematfabrikken.

Etter 92 års virksomhet, som en av de ledende helsematfabrikker i England, måtte vårt "Granose Foods" i 1990 gi opp og nedlegge driften. Da fabrikken i 1988 flyttet fra Stanborough Park, og

bygget et nytt anlegg i Newport Pagnell, måtte de låne ca. 20 millioner kroner. Renter og avdrag på lånet bidro til et underskudd i 1989 på henimot 1,5 millioner kroner, og utsiktene for den videre drift var ikke lysere. Firmaet som kjøpte "Granose" vil fortsette driften, og tilby de fleste av arbeiderne å fortsette. Det inngår i avtalen at de ansatte ikke vil få problemer med arbeid på sabbaten.

Adventistpredikant taler til tyve millioner.

Da pastor George Vandeman nylig besøkte Sovjetunionen, ble han innbudt til å delta i det mest populære TV programmet "God aften Moskva". Man regner med at denne kjente adventistpredikanten talte til omkring tyve millioner seere. Programmet gikk i den beste sendetiden.

NY DAG I EUROPA Sal med 4500 plasser for liten til offentlig møte!

I Romania hvor vi har flere trosfeller enn i noe annet land i Europa, er det nå livlig aktivitet blandt våre 60.000 medlemmer. Ca. 300 nye menigheter er organisert etter frihetsrevolusjonen, og 600 kirker er under bygging. Kommuniststyret tillot bare 10 elever om året å komme inn på vår skole for de unge, men nå deltatt 50 i studiene. En pastor holder offentlig virksomhet i Bukarest, og finner at salen som har 4500 sitteplasser er for liten.

Forbud mot adventistlitteratur opphevet i Bulgaria.

Etter å være forbudt i 40 år, våkner vår litteratur i Bulgaria til nytt liv. Tidskriftet "Den beste veien" blir nå trykt i et opplag på 10.000 eksemplarer, og en sannhetsbok som inneholder våre læresetninger kommer ut i 60.000 eksemplarer. Oversatt til norsk er titelen: "Nøkkelen til Bibelen".

Åndelig tørst i ørkenen.

Adventistenes velkjente radioprogram i California, "Faith for Today", har fått i oppdrag å sende 60.000 andaktshefter til de titusener av amerikanske soldater som befinner seg i Saudi Arabia. Pentagon, det verdensberømte militærsenteret i Washington D.C: har bedt om heftene. Lederne der regner åpenbart med at mange av soldatene tørster etter åndelige forfriskninger i ørkenen.

Sikkerhetsvakter følger dem til bilen.

En av de mange årsaker til at Generalkonferensen flyttet fra Takoma Park og bygget et nytt hovedkvarter 10-15 km utenfor Washington DC, var den økende kriminaliteten rundt de gamle bygningene. Men det synes ikke å være trygt på det nye stedet heller. De som forlater bygningen etter kontortidens slutt, anmodes nå om å sørge for at en av sikkerhetsvaktene følger dem ut til bilen på parkeringsplassen. Særlig gjelder dette i den mørke årstiden.

Omfattende oppfølgingsprogram for radio.

Radiovirksomheten fra Hong Kong mottok over 16.000 henvendelser fra lyttere i løpet av ett år. De fleste fra Kina, men noen skrev også fra Indre Mongolia og Tibet. Ca. 8000 religiøse bøker ble sendt til dem, og over halvdel av dem som skriver til radioen blir medlemmer i brevskolen.

Verdenskjent astronom bekjenner sin adventistiske tro i massemedia.

Søndag den 6. januar deltok en verdenskjent astronom, som også er syvendedags-adventist, i det enormt

populære BBC (engelsk statsradio) TV program "Songs of praise". Dr. Mart de Groot har vært sjef for Armagh Observatoriet i femten år, og har tilhørt adventmenigheten i godt 30 år. I programmet, som blir sett av ca. syv millioner seere, fikk bror Mart de Groot anledning til å fortelle om sitt syn på sabbaten, Jesu gjenkomst, og Bibelens skapelsesberetning. Han forklarte også hvordan hans vitenskapelige kunnskap var en støtte for ham i troen på en kjærlig og alimektig Gud, og i vissheten om Bibelens autoritet.

I et land hvor SDA har liten eller ingen anledning til å bruke massemedia, betraktes dette som et positivt gjennombrudd.

Estland benytter nye anledninger.

I Estland, som i disse dager har stor plass i media, har vi femten menigheter med ca. 2000 medlemmer. Til de nye muligheter som "glasnost" (åpenhet) og "perestroika" (omlegging) har gitt menigheten, hører fri møtevirksomhet, arbeid for ungdom, helsevirksomhet og fremfor alt: utgivelse av litteratur. Månedsbladet "Vår Tid" utkommer i 10.000 eksemplarer. Uvanlig stort er opplaget på barnebladet "Øyestenen". Det utkommer i 8000 eksemplarer hver måned, fire ganger så mange som hele medlemstallet!

Adventistehospital gir nytt håp til kreftpasienter.

Adventistehospitalet i Loma Linda, California, er det første i verden som har planlagt og installert et proton-stråle anlegg for medisinsk bruk. Strålene genereres i en synchrotron, en 20 meters ring av elektromagneter som utvinner protoner av hydrogenatomer. Protonene akselererer til minst 70 millioner elektrovolt pr. fjerdedels se-

kund. Det er et revolusjonerende anlegg som gjør det mulig å gi protonstrålebehandling, en form for kjernefysisk terapi av ondartede svulster i hjernen, ryggraden og øynene, uten å skade nærliggende vev. Mens vanlige røntgenstråler går rett gjennom kroppen, kan protonstrålene dirigeres til meget korte avstander, og virkningen konserveres der.

Anlegget som krever en egen tre-etasjes bygning og koster ca. 250 millioner kroner, ble tatt i bruk i slutten av 1990. Omkostningene er ikke dekket av adventistene, men av gaver fra stiftelser, institusjoner, privatpersoner og offentlige midler. Den første pasienten var en ung dame med øyeproblemer. Normalt ville hun ha mistet øyet, men behandlingen gir henne 80% chance for å beholde synet.

Siden dette var første gang apparatet ble prøvd, og ingen derfor visste sikkert hva resultatet ville bli, var det ikke meningen å ha pressen til stede, men en statsrepresentativ bragte med seg en fotograf og en journalist til anledningen. Straks ble verdenspressen informert. I løpet av to uker kom det flere pasienter med denne slags kreft enn hospitalet har hatt de siste tyve år!

Legene regner med at tidlig i 1991 kan de behandle svulster i hode og nakke på en helt ny og effektiv måte. Med sine 540 pasientsenger og ca. 4000 ansatte er Loma Linda hospitalet det største av de 150 hospitaler og sanatorier adventistene har opprettet over hele verden. ■

Viktigere

"Hva som ligger bak oss og hva som ligger foran oss, er ubetydelig i forhold til hva som er i oss."

Ralph Waldo Emerson.

EPLER AV GULL

"Som epler av gull i skåler av sølv, er et ord talt i rette tid."

Ord. 25, 11.

Å tie er ikke alltid gull

Det er ikke nok å la være å lyve. I visse tilfelle er man forpliktet til å si sannheten.

Goethe

Dåd og råd

De unge til dåd, de gamle til råd.
Tysk ordspråk.

Sånn velger man også

Dårlige embetsmenn er valgt av gode borgere, som ikke stemmer.

George J. Nathan.

Ikke bare hensikten

I politikk teller ikke hensiktene, mine venner, bare resultatene.

de Gaulle.

Hvem vet best?

De som best kan ivareta de eldres tarv, er kompetente eldre."

De gamle er eldst, side 30.

PRAKTISKE TIPS

God opplysningstjeneste.

Finner du ikke frem til offentlige kontorer? Ofte kan det være vanskelig å finne det rette kontoret for å få svar på spørsmål om statlig eller annen offentlig virksomhet. Nå har staten opprettet en opplysningstjeneste som kan svare på slike spørsmål, eller som kan henvise deg til det rette kontoret. Du kan ringe (050) 30 30 00 (grønn linje) og du betaler bare lokaltakst for telefonen, uansett hvor i landet du ringer fra. I Oslo kan du også ringe 34 50 00, skrive til eller besøke Opplysningstjenesten, Pløensgt. 8, 0032, Oslo 1.

Bilførere over 70 år.

Etter fylte 70 år må bilførere ha en helseattest der bruken av førerkortet kan begrenses. Etter at feiringen av 70-års dagen er unnagjort må alle bilister til legen for å få helseattest i tillegg til førerkortet. Attesten kan gis for inntil fem år alt avhengig av hvilken form man er i. Førerkortet er ikke gyldig uten helseattesten. En person med dårlig nattnsyn kan for eksempel bare få lov til å kjøre bil når det er lyst ute. Noen får bare bruke bilen på korte turer.

Flere unnskyldninger.

En statistisk undersøkelse ved et helseinstitutt i Arizona, USA, fant ut at morgengymnastikk hjelper folk til å holde ut lenger med gymnastikken. Etter ett år var 75% av dem fremdeles i gang med denne gode vanen, mens bare 50% av dem som tok gymnastikken midt på dagen, og 25% av dem som tok kveldsgymnastikk, fortsatte. Grunnen til det er at jo senere det er på dagen, jo fler unnskyldninger kan folk finne på for å la være!

Nyttig redskap.

Det hender ikke sjelden at du behøver bare halv dose av en foreskrevet tablett, og derfor må dele den i to. Noen bruker en kniv eller saks for å få dette gjort, med det resultat at noe av tablettens smuldres bort og ikke blir tatt vare på. For å avhjelpe dette behovet har apoteket til salgs en tablettedeler som er hendig og praktisk.

Gi beskjed når du reiser bort.

Det hender at eldre som bor alene reiser bort uten at familie eller venner vet om det. Det kan føre til unødige engstelse for dem som finner låste dører eller ingen hjemme. De kan tro at vedkommende er syk eller hjelpeløs grunnet en ulykke. Det er derfor hensynsfullt, både mot deg selv og andre, at du lar nærmeste familie, venner eller naboer vite om at du reiser bort! I noen tilfelle kan det være klokktå gi beskjed til forstander eller ansvarlige i menigheten.

Langt liv og god livskvalitet.

"Det er hevet over tvil at når medisiner blir brukt riktig, kan de medvirke til at mange eldre i dag vil få et langt liv med god livskvalitet." Dette sier professor i geriatri, Knut Laake, til bladet "Legemidler og eldre".

På spørsmål om ordene "gammel" og "syk" alltid hører sammen, svarer han: "Slett ikke! Det finnes undersøkelserblandt annet i Gøteborg, som viser at nye årganger 70-åringene stadig blir friskere. Vi middelaldrende lærer mer om å ta vare på helsen, og det gir utslag også i eldre år. Dette fører til at flere og flere er så heldige å oppnå høy alder og kan nyte pensjonstiden."

Gled deg nå

Nå opplever du "de gode gamle dager" du kommer til å savne i årene som kommer.

Livskunst

Kunsten å leve betyr å kunne omgås folk du ikke liker.

Det som kan endres

Arbeid alltid med tanke på fremtiden. Det er for sent å forandre på det som er skjedd.

Linjen hvor du mister mest

Du mister en dag når du krysser en bestemt linje på havet. På de fleste landeveier finnes det en linje hvor du kan miste mye mer hvis du krysser den med bil.

Han gjør det fremdeles.

To eldre menn møttes for første gang siden de bodde sammen som elever på en internatskole. "Det har virkelig gått en lang tid," sa den ene. "Hvordan er det, giftet du deg med den piken du hadde følge med, eller syr du fremdeles på dine knapper selv, koker maten og vasker opp?"

"Ja," svarte hans gamle venn.

SORRY

De eldre er en ressurs, heter det. Fra å være en skremmende eldrebølge er de forfremmet til bølgekraft. SORRY, e. Troilhaugens Tass.

Det var kona som la på seg!

En av mine venner klaget over at han mistet vekt altfor fort. "Jeg forstå det ikke," klaget han, "jeg spiser tre gode måltider hver dag, men kiloene forsvinner."

Redd for at han led av en forferdelig sykdom, besøkte han sin lege. Da han kom hjem etter undersøkelsen, ringte legen og sa at han hadde en meget god helse. "Du mister ikke vekt," lo han, "det er din kone som legger på seg!"

"Hva i all verden mener du?" spurte han forbauset.

"Jo, hver gang hun legger på seg et halvt kilo, skrur hun vekten tilbake," svarte legen.

AKTIV

PENSJONSTID

Organ for
SDA-arbeideres Pensjonistforening

Redaktør: Pastor Alf Lohne
Tostrupsq. 2
0264 Oslo 2
Tlf. (02) 446502

SDA-ARBEIDERES PENSJONISTFORENING

Formann: Pastor Johan Elisenberg
Nordåssløyfa 29 A
1251 Oslo 12
Tlf. (02) 617319

Sekretær: Pastor Alfred C. Berger
Bergerhøgda
1464 Fagerstrand
Tlf. (09) 939180

Kasserer: Pastor Paul Frivold
Fjordgløtveien 15
3506 Røyse
Tlf. (067) 37489

VERDEN ER MIN!

En dag på buss'en så jeg
en pike, lys og skjønn.
Jeg tenkte: Gid jeg var som hun
døt var mitt hjertes bønn.
Så sto hun opp fra setet,
vel fremme etter reisesens mil.
Da så jeg at hun hadde kun
ett ben, to krykker -
og et smil.

O Gud, tilgi meg
mitt syt, min klages kvin.
Jeg har to ben å gå på,
og verden, den er min.

Jeg stoppet for å kjøpe
meg noe kose-godt,
og gutten som betjent
var full av smil og sjarm.
Vi pratet, og han strålte
så glad og hjertevarm.
Og da jeg gikk,
så takket han for vennlighetens sinn
"Hyggelig å prate slik," sa han,
"for jeg er blind."

O Gud, tilgi meg
mit syt, min klages kvin.
Jeg har to gode øyne,
og verden, den er min.

Så gikk jeg ned i gaten.
Et barn med øyne blå
stod midt iblandt de andres lek,
men bare så derpå.
Jeg sa: "Hvorfor er du øi med?"
Men intet svar jeg fikk.
Han kunne ikke høre,
døt så jeg på hans blikk.

O Gud, tilgi meg
mitt syt, min klages kvin.
Jeg eier jo to ører,
og verden, den er min.

Med begge bena
kan jeg gå,
med øynene
jeg lys kan få,
og ørene
kan kunnskap nå -

O Gud, tilgi meg
mitt syt, min klages kvin,
for jeg er høyt velsignet,
og verden er jo min.

Ukjent forfatter.
Fra engelsk v/Roald Guleng.